

Under hele Provisorismen er der saa at sige ikke anført en eneste militær eller politisk eller finansiel Grund for, at man kunde gaa til disse Anlæg, og før denne Regering traadte til, det vil sige før de militære Ministre traadte til, der have gennemført denne Fæstning, har man af den Opfattelse, at det var aldeles urigtigt militært set at anlægge Fæstningen omkring Kjøbenhavn. Før Provisorismen erklærede de sagtyndige, at det var urigtigt at anlægge Fæstningen. Under Provisorismen har man anlagt den paa Trods af Folkets Votum og uden nogen som helst Begrundelse i nogen Retning. Hverken finansielt eller militært eller politisk er der nogen, der har forsvaret det, tværtimod, en meget stor Del af vor militære Bæbning, saa at sige hele Marinen har stillet sig fjendtlig over for denne Fæstningshistorie, undtagen naturligvis Marineministeren, der har det store Ansvar, at det var ham, der, som samtidig Krigsminister, indbragte Forslaget her i Rigsdagen. Hele Marinen har stillet sig uvenlig, og hvis de havde turdet tale, vilde de have sagt, at de aldrig vilde have gaaet med til denne Fæstning. Da de havde Mundkurv paa, kunne vi ikke bevise det; men det er min Opfattelse, at med Undtagelse af enkelte — der er altid enkelte, det ved man nok — har Marinen i sin Helhed været imod Fæstningen, og hvad den ikke har været for, er den det sikkert i dette Øjeblik. Jeg kan ikke sige andet, end at jeg opfatter det som et stort Uheld for alle, der ere imod Fæstningen, at det netop var Marineministeren, der den Gang var Krigsminister; thi det gav den paagældende Sag et Skær af, at ogsaa Marinen var med paa det. Men jeg fastholder, at i alle de Aar, jeg har været her, et der hverken i Folketinget eller i Landstinget sagt et eneste Ord til Forsvar for denne Fæstning, hverken politisk, militært eller finansielt, hverken af Konseilspræsidenten eller af Krigsministeren. Det eneste Argument, man har hørt — man kan se alle Rigsdagstidenderne igennem, baade Landstingets og Folketingets — er dette, at saaledes gøre de andre Steder, og saa maa vi ogsaa gøre det; det samme Argument bruger man for øvrigt hver Gang man vil tage noget, indskrænke noget eller gaa imod Lovgivningsmagten. Ved ethvert provisorisk Fortagende hedder det: Saaledes gøre andre, og saa maa vi ogsaa gøre det. Kommer man over paa Tolden, paa Toldbemyttelsens Omraade og alt slikt, bestandig have vi hørt fra Ministerbænken: Saaledes gøre andre, derfor maa vi ogsaa gøre det; men en Begrundelse, et Bevis have vi aldrig faaet i disse Sa-

ger. Den højtærede Minister udtalte før, at Kjøbenhavns Befæstning havde en Gang reddet Danmark, og det var hans Overbevisning, at den vilde det igen, hvis Tiderne skulde blive saadanne. (Afbrydelse af den fungerende Krigsminister.) Jeg forstod det saaledes, at det Tilfælde kunde komme igen, at vi bleve angrebne, og Kjøbenhavns Befæstning vilde da blive vor Redning. Jeg har nu en anden Mening, og jeg er vis paa, at den deles af de tre Fjerdedele af det danske Folk, og at den deles af en stor Del inden for den Kreds, der udgør Højre, selv inden for den Kreds af Højre, der udgør Højres militære, ja, selv inden for den Kreds, der har været de allervrigste Provisorer, og som har villet have Fæstningen kun for Forsatningens Skyld, kun af politiske Grunde, selv inden for den er der Folk, der mene, at, ihvorvel de synes, at det har været nyttigt at gaa til dette Skridt for at knuse den politiske Opposition, har det været et i høj Grad skæbnevangert Træk for vort Fædreland, at denne Fæstning blev bygget. Som sagt, de fleste af os her i Landet have den fulde og faste Overbevisning, at hvis Danmarks Selvstændighed en Dag blev ophævet, hvis Danmark gik til Grunde, og det danske Folk blev udelagt som selvstændigt Folk, er det Fæstningen og intet andet, der er Skyld dert. Den højtærede Minister anførte ogsaa til Undskyldning for Fæstningen, da der blev sagt, at i Begyndelsen af Aarhundredet tog Englænderne Flaaden: Ja, men da laa Hæren i Holsten. Dertil blev der ganske rigtig svaret: Ja, men den skulde jo have været her. Altsaa, den højtærede Minister udtalte, at Fæstningen blev den Gang tagen paa Grund af, at Hæren var borte. Men hvor er nu Hæren til den Fæstning, som nu staar der ude? Den er jo ogsaa borte, naar Fæstningen skal bruges! Vi ere ude af Stand til at besætte Fæstningen og ude af Stand til at skabe den Hær, som skal besætte den og forsvare den, og vi ere finansielt ude af Stand til at sørge for, at den bliver provianteret, hvis vi pludselig blive omringede. Nej, hvis den ærede Minister vil indrømme, at den Fæstning, vi have lavet derude, kun vil talde, hvis Hæren mangler, lad os saa hellere opgive den straks, thi Hæren vil aldrig være til Stede. — Den politiske Situation er i Øjeblikket saaledes, at vi, der danne Flertallet, ikke ere stillede saaledes, at vi kunne tage en Kamp op paa Forsatningen og mindst tage en Kamp op i dette Øjeblik paa det militære Omraade. Vi kunne ikke. Vi have ikke Overbevisningen om, at vi i tilstrækkelig høj